

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 30 юни 2025 г.
(OR. en)

10530/25
ADD 2

Междуетноститутуционално досие:
2025/0825 (COD)

EF 205
ECOFIN 843
SURE 9

ПРИДРУЖИТЕЛНО ПИСМО

От:	Генералния секретар на Европейската комисия, подписано от г-жа Martine DEPREZ, директор
До:	Г-жа Thérèse BLANCHET, генерален секретар на Съвета на Европейския съюз
№ док. Ком.:	SWD(2025) 826 final
Относно:	РАБОТЕН ДОКУМЕНТ НА СЛУЖБИТЕ НА КОМИСИЯТА РЕЗЮМЕ НА ДОКЛАДА ЗА ОЦЕНКАТА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО, Преглед на уредбата на секюритизациите придружаващ Предложение за РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за изменение на Регламент (ЕС) 2017/2402 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2017 г. за определяне на обща рамка за секюритизациите и за създаване на специфична рамка за опростени, прозрачни и стандартизирани секюритизации Предложение за РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за изменение на Регламент (ЕС) № 575/2013 относно пруденциалните изисквания за кредитните институции по отношение на изискванията за секюритизиращи експозиции

Приложено се изпраща на делегациите документ SWD(2025) 826 final.

Приложение: SWD(2025) 826 final

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Страсбург, 17.6.2025 г.
SWD(2025) 826 final

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ НА СЛУЖБИТЕ НА КОМИСИЯТА
РЕЗЮМЕ НА ДОКЛАДА ЗА ОЦЕНКАТА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО,

Преглед на уредбата на секюритизациите

придружаващ

Предложение за
РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА
за изменение на Регламент (ЕС) 2017/2402 на Европейския парламент и на Съвета
от 12 декември 2017 г. за определяне на обща рамка за секюритизациите и за
създаване на специфична рамка за опростени, прозрачни и стандартизирани
секюритизации

Предложение за
РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА
за изменение на Регламент (ЕС) № 575/2013 относно пруденциалните изисквания
за кредитните институции по отношение на изискванията за секюритизиращи
експозиции

{COM(2025) 825 final} - {COM(2025) 826 final} - {SEC(2025) 825 final} -
{SWD(2025) 825 final}

Необходимост от действия

Секюритизацията обединява финансови активи, държани от банки и финансови институции, като например кредити, ипотeki или задължения по кредитни карти, и ги превръща в нови продукти, които инвеститорите могат да закупят. След това, подобно на получаването на лихва по заем, инвеститорите получават редовни плащания, докато първоначалният дълг бъде изплатен. В резултат на това банките могат да освободят капитал и да отпускат нови кредити на домакинствата и предприятия (т.е. търговски предприятия, МСП), като същевременно прехвърлят риска извън банковата система.

По време на световната финансова криза недостатъчно добрите стандарти в сектора в САЩ доведоха до секюритизации на рискови кредити в неизпълнение, които засегнаха инвеститорите в ЕС. В резултат на това ЕС прие строги правила за секюритизацията, които имаха за цел да засилят защитата на инвеститорите, прозрачността, доверието и стабилността на пазара на секюритизациите. След пет години прилагане на тези правила оценката на Комисията показва, че корекцията е била прекомерна. Рамката за секюритизациите е разработена твърде строго, което възпрепятства развитието на пазара. Макар че пазарът не се разви според очакванията, той стана по-сигурен. Съживяването на пазара на секюритизациите е определено като важна инициатива в рамките на съюза на спестяванията и инвестициите, която може да допринесе за увеличаване на финансирането на европейската икономика.

Оценката на Комисията показва, че целите на настоящата рамка, определени в оценката на въздействието от 2015 г., остават частично или напълно нереализирани. Отчасти рамката успя да премахне стигматизацията за инвеститорите и регулаторните недостатъци с цел постигане на прости, прозрачни и стандартизирани секюритизации. Това обаче оскъпи покупката и продажбата на секюритизирани активи и не направи процеса на секюритизация достатъчно привлекателен поради строгите пруденциални изисквания към банките и застрахователите.

Днес потенциалът на секюритизациите за диверсифициране на риска, предоставяне на допълнителни кредити за икономиката и развитие на капиталовите пазари не се използва достатъчно в ЕС. Това представлява пропусната възможност за финансиране на стратегическите приоритети на Европа, за удовлетворяване на финансовите нужди на екологичния, цифровия и социалния преход, на разходите за отбрана, както и за задълбочаване на европейските капиталови пазари. В този контекст прегледът на секюритизациите е важна инициатива в рамките на съюза на спестяванията и инвестициите (ССИ).

Какво се очаква да бъде постигнато с настоящата инициатива?

Целта на настоящата инициатива е да се намалят необоснованите пречки пред емитирането на секюритизации и инвестициите в тях, и по-специално:

- Да се намалят необоснованите оперативни разходи за емитентите и инвеститорите, като се постигне баланс с подходящи стандарти за прозрачност, защита на инвеститорите и надзор.
- Да се адаптира пруденциалната рамка за банките и застрахователите, за да се отчетат по-добре реалните рискове и да се премахнат необоснованите пруденциални разходи при емитирането и инвестирането в секюритизации, като същевременно се запази финансовата стабилност.

Настоящата инициатива не поставя специфична цел по отношение на размера или растежа на пазара, нито се стреми да благоприятства определени сектори или да стимулира развитието на пазара по определен начин. По-скоро тя е насочена към премахване на ненужните пречки, което да доведе до по-чувствителна към риска и по-добре калибрирана „благоприятна рамка“ с цел увеличаване на кредитирането на реалната икономика.

Освен регулаторните мерки, върху развитието на пазара оказват влияние и други фактори. Сред тях са конкуренцията с други инструменти, като например покритите облигации, както и паричната политика, при която лесният достъп до ликвидност от централните банки през последните години направи емитирането на секюритизации по-малко привлекателно за банките. В допълнение инициативите на сектора ще играят важна роля за намаляване на разходите чрез стандартизирани емисии и икономии от мащаба.

Възможни решения

Въз основа на мненията на широк кръг заинтересовани страни бяха определени варианти на политиката в три ключови области: европейските надзорни органи, единния надзорен механизъм, участниците на пазара, академичните среди, НПО и държавите членки. Вzeti заедно, „пакетът“ от предпочитани варианти за i) намаляване на високите оперативни разходи, ii) намаляване на необоснованите пруденциални пречки пред банките при емитиране и инвестиране в секюритизации и iii) премахване на необоснованите пруденциални разходи за застрахователите при инвестиране в пазара на секюритизации в ЕС най-добре биха могли да постигнат поставените цели.

С цел намаляване на **високите оперативни разходи** се разглеждат както целеви, така и по-обща мерки. Вариант 1.1 включва опростяване и премахване на определени изисквания за надлежна проверка и прозрачност, които се считат за излишни или прекалено строги (например рационализиране на определени изисквания за проверка при повтарящи се сделки и образци за оповестяване на информацията). При вариант 1.2 задължителните изисквания за надлежна проверка, специфични за секюритизациите, ще бъдат напълно премахнати за регулираните инвеститори, а изискванията за прозрачност ще се основават на принципи.

С цел да се обърне внимание на **пруденциалната рамка** за банките за емитиране и инвестиране в повече секюритизации, се разглеждат два набора от варианти: целеви промени (вариант 2.1) и радикално преразглеждане (вариант 2.2) на съществуващата пруденциална рамка за банките. Вариант 2.1 включва целеви корекции в Регламента за капиталовите изисквания, за да се гарантира, че капиталовото третиране на секюритизациите за банките е по-чувствително към риска, както и да се разшири допустимостта на секюритизациите като ликвидни буфери на банките. Вариант 2.1 също така би ускорил и направил по-съгласувана оценката от страна на надзорните органи на допустимостта на сделките за освобождаване на капитал съгласно рамката за прехвърляне на значителен риск. Вариант 2.2 би довел до основно преразглеждане на пруденциалната рамка за банките, включително въвеждане на нови формули за изчисляване на капиталовото третиране на секюритизациите, значително облекчаване на изискванията за допустимост на секюритизациите за включване в ликвидните буфери на банките и премахване на сложните изисквания за надзорните органи при оценката на сделките за освобождаване на капитал. За разлика от вариант 2.1

вариант 2.2 би довел до съществени отклонения от международните Базелски стандарти.

За да се премахнат **пречките пред застрахователите** да инвестират в пазара на секюритизации в ЕС, се представят три варианта, като всички те предлагат намаляване на капиталовите изисквания. При вариант 3.1 капиталовите изисквания за секюритизации, които не са ОПС, ще бъдат намалени, за да се съкрати разликата с капиталовите изисквания за ОПС секюритизации и да се премахне прекомерната предпазливост, заложена в настоящата рамка. При вариант 3.2 капиталовите изисквания за първостепенните и второстепенните траншове на секюритизациите, различни от ОПС, ще бъдат диференцирани, с което ще се премахнат пруденциалните пречки за инвестиране в този пазарен сегмент. При вариант 3.3 се намаляват капиталовите изисквания за всички секюритизации (ОПС и различни от ОПС), като се гарантира, че капиталовите изисквания се фокусират единствено върху факторите на риск от неизпълнение.

Въздействие на предпочитания вариант

Въз основа на сравнението на ефективността, ефикасността и съгласуваността в подробния анализ са избрани варианти 1.1, 2.1 и 3.2 като предпочитан пакет.

При справянето с високите оперативни разходи за емитентите и инвеститорите радикалните промени в непруденциалната рамка съгласно вариант 1.2 биха довели до по-големи ползи по отношение на намаляването на тежестта, но това би било съпътствано от по-голям риск за целостта на пазара. Вариант 1.1 предоставя по-балансиран резултат между намаляването на необоснованите оперативни разходи за надлежна проверка и оповестяването на информация, като същевременно се запазват високите равнища на прозрачност на пазара, защита на инвеститорите и надзорен контрол. Като цяло се очаква предложените промени в изискванията за надлежна проверка и прозрачност да доведат до икономии от 310 млн. евро годишно за пазара на секюритизации в ЕС.

По отношение на пруденциалните правила за банките вариант 2.1 е предпочитаният вариант за ефективно и целево преодоляване на неточностите в калибрирането. Вариант 2.2 би могъл да доведе до по-рискови капиталови позиции, което да се отрази на ликвидните буфери на банките, докато вариант 2.1 би стимулирал участието на банките на пазара на секюритизации, без да застрашава финансовата стабилност или да се отклонява значително от международните стандарти.

Вариант 3.2 изглежда най-подходящ за премахване на необоснованите пруденциални пречки пред участието на застрахователите на пазара на секюритизации. Той би помогнал за премахване на необоснованите пруденциални пречки пред инвестициите в секюритизации, които не са ОПС, като се преодолее настоящото прекомерно строго пруденциално третиране и същевременно се премахнат необоснованите стимули за застрахователите да инвестират в най-рисковите траншове и се избегне неоправданото влошаване на защитата на застрахованите лица. Освободеният при вариант 3.2 капитал би възлизал на близо 6 млрд. евро (спрямо 4 млрд. евро при вариант 3.1 и 7 млрд. евро при вариант 3.3).

Предпочитаният пакет дава възможност на ЕС да намали тежестта и разходите за спазване на изискванията за емитентите и инвеститорите, да съживи пазара на

секюритизации и да повиши конкурентоспособността на финансовата система на ЕС. Финансовите институции в целия ЕС ще бъдат обект на по-ясни режими за прозрачност и надлежна проверка, както и на по-голяма чувствителност към риска по отношение на действителния риск от инвестиции в секюритизации.